A LUS DO MUNDO

TRALAS PEGADAS DE **DÍAZ CASTRO**

— Un proxecto de *IES Poeta Díaz Castro* —

COÑECER A LUS DO MUNDO

Autora
María Miragaya, Cristina de la Torre

Ideal para
Coñecer por vez primeira ó autor

Materias
Literatura

¿UN POETA NACE OU FAISE?

Esta actividade está pensada para presentar ó poeta por vez primeira empregando o documental A lus do mundo e traballando despois sobre o seu contido. Podedes descargar en PDF listo para proxectar con enlaces:

- A unidade didáctica
- A guía do profesor

Se preferides facer a actividade dende a web. O primeiro é ver o documental e despois ir resolvendo as preguntas e xogos que propoñemos.

¿QUE SABEMOS DE DÍAZ CASTRO?

- ¿Onde naceu?
- ¿Cantas linguas falaba?
- ¿A que se adicaba?
- ¿Cantos libros publicou?
- ¿Escribiu maís?

- ¿Que e⊠un nimbo?

¿QUEN O DIXO?

- “A infancia e⊠a patria dun, son as rai⊠ces e queira⊠molo ou non, van con no⊠s”
- “A poesi⊠a e⊠como agarrar a vida e dicir: eh! que no⊠s estamos aqui⊠e estamos pensando e sentindo isto… ”
- “Un paso adiante e outro atra⊠s, Galiza, e a tea dos teus son⊠os non se move”
- “Protagonista sen querer selo, cantos silencios nos contamos, e tan solitario, el pensa que non o escoitamos… ”

¿CAL FOI A PREGUNTA?

- “El queri⊠a ser un poeta en galego, apostou polo noso idioma”
- “Que faga un autor imprescindible da nosa literatura a un home dun so libro, e⊠porque este libro e⊠moi poderoso… ”
- “Vin⊠amos da ditadura, daquela noite escura […] e ler en galego a⊠s veces converti⊠ase nun desafi⊠o”
- “Pois, porque somos o pai⊠s do mundo –e di⊠goo asi⊠– que mesmo se quere a si⊠mesmo”

¿QUE RESPONDERÍAS TI?

- ¿Un poeta nace ou faise? ¿Por que?
- ¿Como foi a infancia dos teus avo⊠s?
- Describe un lugar poe⊠tico ¿Por que ese?
- ¿Onde ves ti nimbos de luz?

¿SOMOS POETAS?

A DO NUNHA

BÁGOA É ARDE A

MUNDO LUS QUE

******Intentamos poñer "orde" neste verso ?*

¿SABEMOS RIMAR?

Un paso adiante i outro atrás, Galiza
i a tea dos teus soños non se move.
Aran os bois e chove.

Un bruar de navíos moi lonxanos
Pro ti envólveste en sabas de mil anos,
e en sonos volves a escoitar a chuva.

Traguerán os camiños algún día
a xente que levaron. Deus é o mesmo.
Suco vai, suco vén, Xesús María !

Desorballando os prados como sono,
o Tempo vai de Parga a Pastoriza.
Vaise enterrando, suco a suco, o Outono.

e toda cousa ha de pagar seu desmo.

A espranza nos teus ollos se esperguiza.

Un paso adiante i outro atrás, Galiza !

che estrolla o sono mol como unha uva.

Penélope

Completa o poema cos versos que faltan

¿ATOPÁMOSLLE O SENTIDO?

ESTES non son cancións, nin cimentos
de poemas siquera. Son fragmentos
de min mesmo atopados,
coma ventos fuxidos,
por novos camiños esquencidos:
Díaz Castro perdido no treito
dun recordo moi curto, recolleito
por un anxo e salvado
nalgún intre de amor descuberto !

Este non é o poema orixinal.
Seis palabras foron cambiadas
Serías quen de dar con elas?

\- *Coma ventos fuxidos* -

E para rematar… cantamos?